

Dat is Petra Barneveld! De drie genoemde fotografen inspireren haar maar ze is vooral zichzelf.

Wanneer ben je begonnen met fotografie?

Als kind al, vertelt men mij. Ik heb in Utrecht de kunstacademie gevolgd: grafische vormgeving, illustratie en fotografie. Ik ben een beeldenmens. Ik werkte als activiteitenbegeleidster in een verpleeghuis met dementerende bejaarden. Als geheugensteuntje voor deze cliënten maakte ik portretten van mijn collega's. Het vaktijdschrift voor deze beroepsgroep:

"Denkbeeld", zag de foto's en vroeg me om foto's te maken voor artikelen in hun blad. De foto's die ik aanleverde, nam de uitgever in-stock en ze werden gebruikt als ze een artikel goed ondersteunden.

Waarom springen jouw foto's eruit?

Dat heeft vooral te maken met contact. De mensen voor de camera gaan met mij in contact. Dat spreekt uit de foto's. Ik kan dichtbij de mensen komen en krijg het vertrouwen van de mensen en neem zelf ook ruim de tijd. Ik ben niet de fotograaf die na een kwartier/uur weg is. Vertrouwdheid is iets moois en geeft een ontspannen resultaat. Elke keer weer probeer ik het waardevolle moment tussen mensen onderling vast te leggen.

Ensceneer jij de mensen, de onderwerpen?

Ik laat me vooral leiden door wat het moment me biedt. Ik ga blanco een opdracht in. Een bruiloft, een foto-shoot van een kind, een band. En is de locatie een kamer, een werkplaats, een autokerkhof. Ik weet dat deze zelf gekozen plek, de plaats is, waar die ander zich goed voelt. Een foto-shoot is altijd iets wat je samen doet. Ik ben altijd vroeg ter plekke om het licht te beoordelen en de sfeer te voelen. Fotograferen is voor mij: alert zijn. Alert zijn op waardevolle moment. Ik gebruik geen telelenzen, die geven vaak een vlak beeld. Ik flits niet, een flits haalt de sfeer weg.

Op dit moment werk ik bij kinderdagverblijven, "De Boerderijopvang" in Luttelgeest en in Heerenveen in een kinderdagverblijf geïnspireerd door de pedagogiek van Reggio Emilia. Tijdens mijn werk heb ik mijn camera altijd paraat. Een tweede natuur. De foto's worden gebruikt bij de dagverslagen voor de ouders. Mijn foto's vallen op en dat heeft geleid tot het geven van workshops aan mijn collega's en kinderen in het kinderdagverblijf. Ook geef ik nu workshops in het asielzoekerscentrum in Luttelgeest,

Neemt het veel tijd?

Ja, dat zeker. Er gaat veel tijd zitten in het selecteren en bewerken van de foto's. Voor www.makeamemory.nl heb ik gewerkt. Deze stichting vervaardigt foto's voor familie van ernstig zieke, stervende of overleden baby's, kinderen tot 16 jaar. Onverwacht krijgt de fotograaf een telefoontje en moet er dezelfde dag nog heen. Van alle foto's die je maakt mag je er 5 selecteren en inzenden. Heel moeilijk is het om een keuze te maken. De stichting maakt hier een memory boekje van voor de ouders. Een astrologische arts heeft mij ooit eens getypeerd als bruggenbouwer tussen dood en leven. Ik speel met de gedachten om me in de toekomst meer te gaan inzetten voor kinderen die een sterfgeval van dicht bij meemaken. De website gaat bijna de lucht in. De mensen die daarvoor belangstelling hebben, raad ik aan mijn naam te Googlen.

Is fotograferen leuker geworden, digitale fotografie is dat leuk?

Ik vind het zeker leuker geworden. Je ziet direct resultaat en herstel is dan mogelijk. Na afloop van het foto's maken, vind ik het werken achter de computer heel inspannend. Het werken in de donkere kamer, doka, vond ik ontspannend werken, de bakken, de stilte in de kamer, het op zien komen van het beeld, dat was zo'n magisch moment. Het werken met rolletjes, instellen, indraaien dat was allemaal zo risicovol.

Dat is nu makkelijker. Ik geef graag workshops” Hoe om te gaan met de digitale camera “. Daarnaast leer ik mensen graag hoe je foto’s meer kunt laten spreken.

Ineens is de afgesproken tijd voorbij. Wij bedanken Petra voor de inblik in haar werkzame leven en dat ze haar enthousiasme voor fotografie met ons wilde delen.

Johan en Truschka.